

РЕШЕНИЕ № 2009 / 24-02-2025 г.

Производството е по общия ред и е образувано по чл. 68, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с вх. № В-13-1094/02.09.2024 г., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), от **МОХАМАД** (собствено име) **АЛХАДЖАБ** (фамилно име) **АЛИ** (бащино име), от мъжки пол, роден на 01.02.2003 г. в гр. Дейр Алзор, Сирия, гражданин на Сирия, етническа принадлежност: арабин, семейно положение: неженен, **ЛНЧ 7003490919**. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ заявява, че е напуснал Сирия за Турция през януари месец 2024 г. Съобщава, че е останал там около четири месеца. Споделя, че е работил в кариера, но не е имал кимлик. Напуснал Турция и на 21.08.2024 г. влязъл отново нелегално на територията на Република България.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с войната в страната си по произход. По време на проведеното интервю с рег. № УП 7037/02.10.2024 г. **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** разказва, че е напуснал Сирия заради войната, влошената обща обстановка в Сирия и трудното икономическо положение. Кандидатът за закрила споделя, че няма никаква сигурност, не е спокойно и няма нормални условия за живот в страната му по произход. Молителят твърди, че е напуснал страната си по произход за да може да помага на семейството си. Съобщава, че има сражение между режима и кюрдските сили. Пояснява, че заради трудното положение и липсата на нормални условия на живот се наложило да напусне страната си по произход. Уточнява, че който няма животни или земя в Сирия много трудно издържа семейството си. В заключение чуждият гражданин добавя, че не иска да се завърне в Сирия. За себе си молителят споделя, че е учил до 5 клас и е работил в земеделието и като овчар. Декларира, че желае да получи международна закрила в Република България.

Кандидатът е сирийски гражданин, който през 2023 г. е напуснал родината си и около година и половина е живял в Турция. Въз основа на тези твърдения, съгласно чл. 75, ал. 2, изр. първо във вр. § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, за **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** следва да бъдат преценени всички относими факти, свързани с личното му положение в държавата му по произход – Сирия и в страната, в която е пребивавал около седем месеца – Турция. Като причина за напускането на Сирия е изтъкнал общата обстановка на несигурност в страната, породена от водещите се там военни действия, както и нежелание да се върне в родината си. Напуснал Турция, тъй като искал да достигне до Европа. При така установените факти и обстоятелства за **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В така представената бежанска история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Изложените мотиви не са правно значими за търсената защита. Той не е заявил спрямо него да е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти нито в страната му на произход – Сирия, нито пък в страната, в която е живял – Турция. Напуснал е Турция и регистриран като търсещ закрила в Република България. Приема се за достоверна информацията, представена от кандидата за закрила за напускането на Сирия поради водещите се военните действия. Не съобщава да е заплашван или преследван от органите на властта и да му е оказвано насилие или отправяни заплахи от турски граждани. От така установените факти и обстоятелства следва логичния извод, че кандидатът за закрила е напуснал Турция единствено и само по лични и икономически причини – в търсене на по-добър живот в Европа.

В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящия случай не прави. Той не изтъква никакви лични опасения от преследване нито в страната си на произход – Сирия, нито в държавата Турция, от където се е установил след напускането на родината си. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. От цялата бежанска история става ясно, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени. Не се установява и срещу молителя да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Всичко това в съвкупност потвърждава неоснователността на молбата му за закрила. Твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова. Сочените от кандидата причини за напускането на страната му по произход и държавата Турция, в която е живял не отговарят и на разпоредбите на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, според които „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост, което не се установява в конкретния случай. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не заявява. Кандидатът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване – не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти както в Сирия, така и в Турция. Молителят не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини нито в Сирия, нито в Турция. Положението на сирийските бежанци в Турция е подробно описано в приложената по преписката справка с вх. № ЦУ-2061/03.10.2024 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, в които се посочва: „Съгласно определението за „трета сигурна държава“, изложено в § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците (Обн. ДВ. бр. 54 от 31 май 2002 г., в сила от

01.12.2002 г.), "Трета сигурна държава" е държава, различна от държавата по произход, в която чужденецът, подал молба за международна закрила, е пребивавал и:

а) (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение;

б) е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване на правата му;

в) (изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание;

г) (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец;

д) са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава.

Република Турция поддържа географско ограничение на Конвенцията за бежанците от 1951 г. и я прилага само за бежанци, произхождащи от европейски страни. Въпреки това през април 2013 г. Анкара приема всеобхватен, вдъхновен от ЕС, Закон за чужденците и международната закрила (LFIP), който създава специална правна рамка за убежище в Турция и потвърждава задълженията на турските власти към всички лица, нуждаещи се от международна закрила, независимо от държавата им на произход. Според ВКБООН европейските достижения на правото в областта на убежището и миграцията са ясно видими в турското законодателство в областта на убежището, именно благодарение на тази реформа.

За бежанците от Сирия турската държава прилага режим на временна закрила, който предоставя на ползващите се от него право на законен престой, както и известно ниво на достъп до основни права и услуги. Статутът на временна закрила се придобива на групова основа и е достъпен както за сирийски граждани, така и за палестинци без гражданство с произход от Сирия. Генерална дирекция "Управление на миграцията" (DGMM) е отговорният орган за регистрацията и решенията за статут в обхвата на режима за временна закрила, който се основава на член 91 от LFIP и на Регламента за временната закрила (TPR) от 22 октомври 2014 година.

Прилагането на режима за временна защита се обявява с решение на Президентството на Турция, в което решение се определят обхватът на бенефициентите, началната дата на режима на временна закрила и неговата продължителност (последното когато е необходимо), както и евентуално ограничение за прилагането на режима на временна закрила за конкретен регион в Турция. Понастоящем действащият режим на временна закрила в Турция се прекратява с решение на Президентството.

Основната характеристика и обосновка на подхода за временна закрила като цяло е бързото посрещане на необходимостта от закрила на голям брой търсещи закрила лица в ситуация на масов приток на бежанци, където индивидуалната обработка на молбите се счита както за непрактична, така и за ненужна. Подходът за временна закрила има за цел да се прилага категорично и да облагодетелства всички лица, попадащи в обхвата на бенефициентите, формулирани от приемащото правителство, без персонализирана оценка на необходимостта от международна закрила.

Член 1 от турския Регламент за временната закрила (TPR) изрично установява, че "сирийски граждани, лица без гражданство и бежанци", които са пристигнали в Турция,

независимо дали индивидуално или като част от масово движение на хора, поради събития, развиващи се в Сирия, отговарят на условията за получаване на временна закрила в Турция. Същата разпоредба определя точна дата за включване в режима на временна закрила, конкретно предвиждайки лицата, пристигнали от Сирия след 28 април 2011 г. или по-късно, да бъдат обработвани изключително в рамките на режима за временна закрила. Като такива (пристигнали на турска територия след 28 април 2011 г.) на въпросните лица не се позволява да подават отделна молба за международна закрила, а ако вече са подали молба за международна закрила преди публикуването на TPR на 22 октомври 2014 г., тези молби са спрени и въпросните лица са третирани като ползващи се с временна закрила.

Друга категория лица – такива, които са пристигнали в Турция преди 28 април 2011 г. и вече са подали молба за международна закрила, получават възможност да изберат дали желаят да останат в рамките на процедурата за международна закрила или да се възползват от временна закрила. Броят на сирийските граждани, засегнати от тази разпоредба, е много ограничен, тъй като числеността на сирийците, потърсили закрила в Турция в началото на 2011 г., преди конфликта в Сирия, е много ниска.

Статутът на временна закрила се прекратява за конкретно ползващо се от него лице, когато той или тя:

- а/ напусне Турция доброволно;
- б/ ползва се от закрилата на трета страна;
- в/ бъде приет в трета страна по хуманитарни причини или по програма за презаселване.

Обичайно е бежанците да пътуват обратно в Сирия по административни причини, например за подновяване на паспорт и след това да се върнат в Турция. Достъпът до режим на временна закрила за лица, които преди това са се възползвали от временна закрила в Турция, но статутът им е бил прекратен, се оценява на индивидуална основа от Министерството по управление на миграцията (РММ). РММ е институцията, упълномощена да предостави или да откаже подновен достъп до статут на временна защита при повторно пристигане в Турция.

От анализа на фактическите обстоятелства, изявленията на чужденеца по време на интервюто и приложената справка става ясно, че въпреки известни затруднения свързани с регистрацията на сирийските бежанци, породени от големия брой кандидати, турската държава полага усилия на търсещите закрила да бъдат осигурени здравни, социални и образователни услуги. Може да се направи извод, че в конкретния случай не става дума за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за икономически мигрант, търсещ по-добро качество на живот. От материалите по административната преписка не се установява спрямо **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** да е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на статут на бежанец. Чужденецът не обосновава страх от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Поради това искането му за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

За **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход – Сирия и страната през която първо е преминал – Турция, поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“ – тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти на Сирия и Турция, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Според тълкувателно решение на Съда на

Европейския съюз от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465\07, понятията „смъртно наказание“, „екзекуция“ и „изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание“, наложени на молителя в страната му на произход и Турция, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за субсидиарна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. Твърдения от подобен характер той не е направил. От изложеното следва извода, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Случаят следва да бъде разгледан и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – „тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“. Към настоящия момент общоизвестен факт е наличието на вътрешен въоръжен конфликт в страната по произход на кандидата. Всички справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ ясно показват, че обстановката по сигурността в Сирия е достигнала прага на всеобхватно насилие в рамките на вътрешен въоръжен конфликт, преминал в гражданска война. Изводите от обобщения анализ на горепосочената информация кореспондират със заявленията от молителя причини за напускане и оставане извън държавата му на произход. В приложената по преписката справка с входящ № ЦУ-1841/23.08.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно общото положение в Сирия, става ясно, че Башар Асад управлява Сирийската арабска република като президент от 2000 година насам, а Конституцията регулира правно превъзходството на лидерите на партията БААС в държавните институции и в обществото и лидерите на БААС и Асад действително доминират и трите клона на управлението, изграждайки авторитарен режим. Въстанието срещу режима, започнало през 2011 г., продължава през цялата изминала година, президентските избори на 26 май 2021 г. водят до преизбирането на Асад, а воденият от неговата партия Национален прогресивен фронт печели 177 от 250 места на парламентарните избори през 2020 г. Тези избори, считани от международната общност за нелегитимни, се провеждат в среда на широко разпространена правителствена принуда и без участието на мнозинството от сирийците, живеещи на територия, контролирана от опозицията, поради липсата на безопасна и неутрална среда за участие на избирателите. Наблюдателите от неправителствени организации допълнително изразяват опасения за изборни измами и не смятат изборите нито за свободни, нито за честни. Множеството клонове за сигурност на правителството традиционно действат автономно, без определени граници между своите юрисдикции. Свързани с режима милиции, като Националните сили за отбрана (National Defense Forces), се интегрират с други свързани с официалните власти сили и изпълняват подобни роли без определена юрисдикция. Гражданските власти поддържат ефективен контрол върху официалните военни, полицейски и държавни сили за сигурност и използват последните за извършване на злоупотреби, някои от които достигат високо ниво. Има достоверни сведения, според които членове на силите за сигурност са извършвали злоупотреби, а гражданските власти имат ограничено влияние върху чуждестранни военни или паравоенни организации, включително подкрепящи режима сили като руските военни, свързаната с Иран "Хизбула" и Иранската революционна гвардия, членове на които също извършват злоупотреби.

Конкретната бежанска история обаче следва да бъде разгледана и в светлината на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ и да бъдат преценени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, както в страната му на произход, така и в трета страна, в която той е пребивавал, а именно Турция.

От събраната информация по време на интервюто следва да бъде взет под внимание факта, че **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** е живял на територията на Турция година и половина и че не е преследван от властите по никакви причини.

Легалната дефиниция на § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ определя като трета сигурна държава, държавата, различна от държавата по произход, в която чужденецът е подал молба за международна закрила, е пребивавал и едновременно: а) няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение; б) е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване на правата му; в) не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; г) съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец; д) налице са достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава.

В протокола от интервюто **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** не е заявил, че има основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение в Турция. Никой не го е принуждавал да напуска Турция. Не е имал проблеми с полицията и властите. Няма никакви основателни причини да се счита, че няма да бъде допуснат отново до територията на Турция и че не би бил защитен от властите, ако поиска закрила. При така установените факти и обстоятелства се налага извод, че причината, поради която **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** е напуснал Сирия през 2024 г. е съществуващата опасност от тежки посегателства срещу неговия живот и личност поради наличието на въоръжен конфликт в тази страна. Тази опасност обаче не е непосредствена, тъй като чужденецът е прекарал седем месеца от живота си на територията на Турция, без да съществува риск за сигурността му. Молителят е пребивавал седем месеца в Турция – държава, различна от държавата му по произход и същата представлява „трета сигурна държава“ по смисъла на § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Поради тези съображения за **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Предвид гореизложеното за **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 – 3 от ЗУБ при завръщането му в Турция. Искането за закрила и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

За молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. За него не са налице условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като не се позовава на причини от хуманитарен характер.

От така събраната информация и направените изводи следва заключението, че кандидатът за закрила – сирийски гражданин, може да се завърне в Турция и да продължи живота си там, поради което за него е неприложим принципа за забрана за връщане „non-refoulement“ по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

При преценката на свързаните с личното положение на **МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ** и държавата му на произход, както и страната, в която е живял седем месеца година от януари 2024 г. До август месец 2024 г. Турция, относими факти се налага извода, че искането за предоставяне на закрила е изцяло неоснователно.

Предвид изложеното, поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците, приемам следното

РЕШЕНИЕ:

**Отказвам да предоставя статут на бежанец и хуманитарен статут на
МОХАМАД АЛХАДЖАБ АЛИ.**

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му пред Административен съд – град София. В случай, че обжалвате настоящото решение, Вие сте задължен при отсъствие повече от 1 месец от адреса, който сте заявил, да уведомите съдебните органи и Държавната агенция за бежанците за новия Ви адрес. При неизпълнение на това задължение всички съдебни съобщения ще се считат за връчени.

МАРИАНА ТОШЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ
ПРИ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

Връчено на 28.03 2025 г.

Решението ми е връчено и съм запознат с текста му на език, който разбирам.

1.

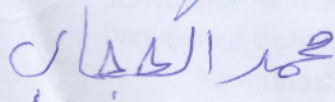
/ чужденец /

2.

/ преводач /

3.

/ длъжностно лице /

К. Мреши

